

**Uwagi i komentarze Miasta Szczecina
do projektu ustawy o współdziałaniu w samorządzie terytorialnym na rzecz
rozwoju lokalnego i regionalnego oraz o zmianie innych ustaw**

Odpowiadając na Państwa pismo w sprawie jw. informuję, co następuje:

- 1) Projekt ustawy, wprowadzając, bądź też doprecyzowując istniejące już rozwiązania tj. konsultacje społeczne, stowarzyszenia i komitety aktywności lokalnej, wysłuchanie obywatelskie czy obywatelską inicjatywę uchwałodawczą zakłada zwiększenie partycypacji obywatelskiej, jakim jest udział mieszkańców w działaniu samorządu terytorialnego.

Wiele samorządów jest aktywnych jeśli chodzi o zasięganie opinii obywateli, zaś proponowane w projekcie ustawy narzędzia aktualnie już funkcjonują. Mowa tu np. o „stowarzyszeniach mieszkańców”, które nie stanowią żadnego nowego rozwiązania w stosunku do funkcjonujących z powodzeniem form, powstałych na podstawie dotychczasowych regulacji prawnych (stowarzyszenia zwykle).

Ponadto, jak powszechnie wiadomo, równolegle do prac nad omawianym projektem ustawy, trwają prace nad zmianą ustawy Prawo o stowarzyszeniach. Pojawia się zatem pytanie jaka będzie wypadkowa obydwu aktów prawnych i jakie będzie niosła skutki legislacyjne dla sektora pozarządowego, a także czy w związku z powyższym nie warto poczekać na zakończenie prac nad ustawą Prawo o stowarzyszeniach.

Projekt ustawy wprowadza nową formę konsultacji społecznych jaką jest „wysłuchanie publiczne”, określając jednocześnie, które projekty aktów prawnych mają podlegać obowiązkowemu wysłuchaniu. Do takowych należy m.in. projekt uchwały budżetowej na kolejny rok budżetowy.

Dotychczasowa praktyka wykazała niską wiedzę mieszkańców w tym zakresie, którzy nie uwzględniając sytuacji finansowej miasta, kładą główny nacisk na zwiększenie wydatków. Niski jest także poziom zaangażowania mieszkańców w tego typu konsultacje.

Ponadto, sama forma wysłuchania publicznego, która zakłada „przeprowadzenie przynajmniej jednej dyskusji publicznej na sesji rady gminy albo na posiedzeniu właściwej merytorycznie komisji rady w obecności wójta lub upoważnionego przez niego przedstawiciela”, wiąże się z istotnymi zmianami organizacji pracy ww. organów oraz dodatkowymi kosztami.

- 2) Projekt ustawy odpowiada na zapotrzebowanie środowisk samorządowych w zakresie głębszej decentralizacji władzy publicznej i umożliwienie mieszkańcom wspólnoty i przedsiębiorstw działających na terenie jednostki samorządu terytorialnego zwiększenie aktywności w zakresie współdecydowania i partycypowanie społeczności lokalnej w realizacji zadań rozwojowych (przy wykorzystaniu takich narzędzi jak np. stowarzyszenia i komitety aktywności obywatelskiej, inicjatywy uchwałodawcze, konsultacje społeczne, referendum, społeczne inicjatywy lokalne, powiatowa konferencja rozwoju gospodarczego, wspólne z jednostką samorządu terytorialnego spółki prawa handlowego), jednak przewidziane w ustawie same formy współdziałania jednostki samorządu terytorialnego nasuwają pewne wątpliwości i konieczność dalszych dyskusji i rozstrzygnięć.

Aktualnie dynamika rozwoju miast w Polsce (szczególnie tych największych), jest na tyle duża, że podział terytorialny trudno dostosować do potrzeb rozwoju. Równocześnie w planowaniu rozwoju lokalnego (regionalnego) nie należy ograniczać się jedynie do granic administracyjnych danego ośrodka miejskiego. Od inicjatywy władz lokalnych,

zaangażowania jego środowisk opiniotwórczych, naukowych i przedsiębiorców powinien zależeć kształt rozwiązań organizacyjnych o zakres wykonywanych zadań.

Obowiązujące „ustawy samorządowe” przewidują możliwość współpracy jednostki samorządu terytorialnego w ramach związków międzygminnych, związków powiatów i porozumień. Oceniany projekt ustawy przewiduje nowe formy współpracy: konwent powiatowy, zespół współpracy terytorialnej czy konwent wojewódzki. Nie doprecyzowany został jednak podział zadań i kompetencji między dotychczasowe a wprowadzane formy współpracy. Ustawa zastrzega jedynie, że zadania nie mogą się powielać. Budzi wątpliwości celowość funkcjonowania tak wielu podmiotów odpowiadających de facto za te same zadania.

Analizując zasady funkcjonowania i zakres działania zespołu współpracy terytorialnej odnosi się wrażenie, że ustawodawca wprowadza nowy, dodatkowy szczebel jednostki samorządu terytorialnego choć ustawa wyraźnie temu zaprzecza.

Ilość zadań nałożonych na zespół współpracy terytorialnej nasuwa wniosek o ogromnych kosztach jakie to przedsięwzięcie będzie musiało pochłonąć (abstrahując od majątku – jego pochodzenia i finansowania), zwłaszcza, że ustawa nie przewiduje możliwości dofinansowania z budżetu państwa. Ustawa przewiduje, że górna granica składki należnej od jednostki samorządu terytorialnego w skali roku nie może przekroczyć 1% dochodów własnych, nietrudno policzyć jak duża to będzie kwota, szczególnie w przypadku miasta na prawach powiatu i jednocześnie miasta wojewódzkiego jakim jest Szczecin. Nie należy zapominać, że jest to tylko kwota składki. W budżecie należy przewidzieć również inne wydatki stanowiące skutek wejścia w życie ustawy (w sumie dużo wyższe niż przewidziano w uzasadnieniu do ustawy). Ustawa przewiduje tworzenie nowych rezerw celowych (np. na inicjatywy lokalne, realizację ekspertyz na potrzeby rady miasta). Dodatkowe koszty generować będą również dodatkowe zadania wynikające z realizacji zapisów ustawy (zmiany przepisów prawa miejscowego, uczestnictwo w spotkaniach, koszty dodatkowych wynagrodzeń i diet, przeprowadzania konsultacji społecznych, itd), nie wspominając już o dodatkowym nakładzie czasu pracy.

Nie przedstawiono też w ustawie ewentualnych skutków finansowych (zwłaszcza w zakresie podziału majątku) w sytuacji wystąpienia z zespołu jednego z uczestników lub sposobu postępowania w przypadku trudności finansowych i z tego powodu niemożności partycypowania w kosztach wspólnego przedsięwzięcia jednego z uczestników.

Zaproponowane w ustawie rozwiązania bez wątpienia powodować będą wydłużenie procesu decyzyjnego w jednostce samorządu terytorialnego.

Budzi też wątpliwości czy w sytuacji dobrowolności przystąpienia do zespołu jego ewentualni uczestnicy zdecydują się na takie rozwiązanie.

W ustawie nie określono wyraźnie czy takie formy współdziałania jak konwent powiatowy czy konwent wojewódzki są ciałami obligatoryjnymi czy też powoływane są na zasadzie pełnej dobrowolności.

Należałoby zastanowić się również nad skutkami wprowadzenia w życie zaproponowanych rozwiązań dla dużych miast wojewódzkich w kontekście przewidywanej w niedalekiej przyszłości współpracy jednostki samorządu terytorialnego w ramach obszarów metropolitalnych, których uczestnicy działań mają na zasadach szeroko rozumianej współpracy i uspołecznienia procesów decyzyjnych (porozumienia jednostki samorządu terytorialnego, wspólne podmioty, związki celowe, jednostki pomocnicze, współpraca z podmiotami zewnętrznymi, konsultacje, itd.). Czy wprowadzone opiniowaną ustawą formy współpracy nie powinny więc dotyczyć jedynie jednostek nie wchodzących w skład ośrodków metropolitalnych i czy w związku z tych proponowane zmiany nie są przedwcześnie?

Podejmowanie dużych zadań rozwojowych dla obszaru wykraczającego poza granice gminy wymusza posiadanie umiejętności przywódczych, a takie posiadają bez wątpienia duże ośrodki miejskie, wokół których skupiać się będą mniejsze jednostki w ramach

obszaru metropolitalnego. Jak wskazują doświadczenia europejskie małe ośrodki skupiają się najczęściej na realizacji usług podstawowych, a dalekosiężne plany czy zadania strategiczne są poza ich możliwościami realizacyjnymi.

3) Ponadto ważne jest:

- 1) usprawnienie procedury podejmowania decyzji przez związki komunalne (w tym zmiana procedury rejestracji statutu związku komunalnego i tworzenia związku międzygminnego; usuwanie barier związanych z funkcjonowaniem stowarzyszeń oraz związków JEDNOSTEK SAMORZĄDU TERYTORIALNEGO);
- 2) wprowadzenie obowiązku wspólnej realizacji zadań publicznych, które są uzasadnione pod względem ekonomicznym i korzystne dla całego obszaru funkcjonalnego;
- 3) traktowanie planu zagospodarowania przestrzennego miasta jako narzędzia inwestycyjnego dla władz i lepsze powiązanie zawartych w studium uwarunkowań kierunków polityki przestrzennej miasta z celami gospodarki przestrzennej (dążenie do względnie wyrównanego poziomu życia ludności, równego dostępu do dóbr i usług decydujących o poziomie zaspokojenia potrzeb mieszkańców miasta); plan powinien być traktowany nie tyle fizycznie, ile funkcjonalnie (przestrzenny wymiar przedsięwzięć / inicjatyw / projektów gospodarczych);
- 4) wprowadzenie obowiązku opracowywania i uchwalania kompleksowej strategii rozwoju miasta uwzględniającej uwarunkowania zewnętrzne jego otoczenia funkcjonalnego (kierunki działań gmin sąsiednich);
- 5) Zniesienie frekwencji jako kryterium ważności referendum jest wątpliwe.

4. Ponadto projekt zawiera propozycje zmian odnoszących się do następujących ustaw:

- 1) ustawie z dnia 08 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.).

Art. 47 pkt 26 projektu ustawy o współdziałaniu w samorządzie terytorialnym na rzecz rozwoju lokalnego i regionalnego oraz zmianie niektórych ustaw wprowadza istotną, zwłaszcza z punktu widzenia struktury organizacyjnej urzędu gminy, zmianę polegającą na konieczności wyodrębnienia w strukturze urzędu gminy stanowiska pracy bądź komórki organizacyjnej, do zadań której będzie należała realizacja nałożonego na wójta, burmistrza, prezydenta miasta przez ustawodawcę obowiązku zapewnienia obsługi rady gminy. Wprowadzenie powyższej zmiany, przewidującej zasadę podwójnego podporządkowania pracowników zajmujących się obsługą rady gminy, polegającej na wkraczaniu przewodniczącego rady gminy w kompetencje wójta, burmistrza, prezydenta miasta, jako osoby wykonującej, na mocy przepisów prawa, wobec pracowników czynności w sprawach z zakresu prawa pracy, mogłoby spowodować konflikt interesów przewodniczącego rady gminy (przewodniczącego organu uchwałodawczego) i wójta, burmistrza, prezydenta miasta jako kierownika urzędu działającego w imieniu pracodawcy oraz organu wykonawczego gminy. Zasada podwójnej podległości pracowników zatrudnionych na stanowiskach zajmujących się zapewnieniem obsługi rady gminy, którzy z jednej strony w zakresie merytorycznym będą podlegać wyłącznie przewodniczącemu rady gminy, natomiast z drugiej strony, w zakresie organizacyjnym pracownicy nadal będą podlegać, w zależności od dotychczasowych rozwiązań organizacyjnych przyjętych w poszczególnych urzędach gmin, wójtowi, burmistrzowi, prezydentowi miasta lub sekretarzowi gminy, może prowadzić do konfliktów na wielu płaszczyznach:

- a) **Ustalanie struktury organizacyjnej urzędu gminy.** Przewodniczący rady gminy nie ma żadnych uprawnień do wkraczania w typowe organizacyjne kompetencje

kierownika urzędu w zakresie kształtowania struktury organizacyjnej urzędu gminy. Uprawnienia do opracowywania struktury organizacyjnej i zgłaszania wszelkich zmian w zakresie organizacji komórki organizacyjnej zajmującej się obsługą rady gminy przysługują kierownikowi tej komórki, a nie przewodniczącemu rady gminy, jako przełożonemu merytorycznemu (zgodnie z projektem ustawy). Rozstrzygnięcia wymaga kwestia następująca: czy biorąc pod uwagę powyższe, przewodniczący rady gminy może w jakikolwiek sposób, chociażby poprzez wyrażenie niewiążącej opinii, wpływać na kształt struktury organizacyjnej, której ustalanie jest tylko i wyłącznie kompetencją kierownika urzędu, bowiem to kierownik organizuje pracę podległej jednostki.

- b) **Dokonywanie ocen okresowych pracowników samorządowych.** Zgodnie z obowiązującymi przepisami [art. 27 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych (Dz. U. Nr 223, poz. 1458 z późn. zm.)] oceny okresowej pracownika samorządowego dokonuje bezpośredni przełożony pracownika. Wyjaśnienia wymaga sposób wyrażenia opinii przez przewodniczącego rady gminy, zakres opinii przewodniczącego rady gminy przy dokonywaniu oceny okresowej oraz jej faktyczny wpływ na ocenę dokonaną przez bezpośredniego przełożonego. Trudny do rozwiązania może być problem, który powstaje w przypadku dokonania przez bezpośredniego przełożonego pracownika – kierownika komórki organizacyjnej oceny odmiennej od oceny dokonanej przez przewodniczącego rady gminy, któremu pracownik podlega merytorycznie.
- c) **Nabory na stanowiska ds. obsługi rady gminy, ustalanie wymagań kwalifikacyjnych pracowników zajmujących się obsługą rady gminy.** Ustawodawca w projekcie ustawy przekazał radzie gminy kompetencje do określania w drodze uchwały m.in. **szczegółowych wymagań kwalifikacyjnych** oczekiwanych od osób zajmujących się obsługą rady gminy oraz organizację rady. Zasadnicze w tym zakresie jest rozstrzygnięcie, czy rada gminy ustalając szczegółowe wymagania kwalifikacyjne, związana jest minimalnymi wymaganiami określonymi w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 18 marca 2009 r. w sprawie wynagradzania pracowników samorządowych (D.U. Nr 50, poz. 398 z późn. zm.). Ponadto ustawodawca nie rozstrzyga kwestii związanej z przygotowaniem i przeprowadzeniem naboru na stanowisko ds. obsługi rady gminy. Czy wymagania kwalifikacyjne oczekiwane od pracowników ustala kierownik komórki organizacyjnej, czy może przewodniczący rady gminy, który tym samym wkroczyłby w uprawnienia pracodawcy do doboru pracowników, którzy w ocenie pracodawcy, a nie przewodniczącego rady gminy, z uwagi na posiadane kwalifikacje, gwarantują należyte wykonywanie powierzonych obowiązków? Jakie rozwiązanie należy przyjąć w sytuacji, kiedy osoba, która w ocenie pracodawcy w największym stopniu spełniła wymagania określone w ogłoszeniu o naborze, nie spotka się z aprobatą przewodniczącego rady gminy, który w rzeczywistości będzie rozliczał podległego merytorycznie pracownika z realizowanych zadań?
- d) **Zatrudnianie i zwalnianie pracowników zatrudnionych na stanowiskach ds. obsługi rady gminy.** W projekcie ustawy ustawodawca wprowadził zapis,

zgodnie z którym czynności w sprawach z zakresu prawa pracy, w tym nawiązanie i rozwiązanie stosunku pracy z pracownikami biura rady, wymaga opinii przewodniczącego rady. Powyższe rozwiązanie budzi jednak wątpliwości dotyczące procedury zwolnienia pracownika w zakresie terminu, w którym pracodawca powinien uzyskać opinię przewodniczącego, momentu, w którym powinien zwrócić się do przewodniczącego o wyrażenie opinii (czy powinien to uczynić zanim powiadomi organizacje związkowe o zamiarze wypowiedzenia pracownikowi umowy o pracę, czy też dopiero po zajęciu stanowiska przez organizacje związkowe, a może jednocześnie). Zasadnicza do rozstrzygnięcia pozostaje również kwestia dotycząca ukarania pracownika karą porządkową. Czy w przypadku, kiedy podstawą ukarania jest naruszenie postanowień regulaminu pracy i niewykonywanie obowiązków służbowych związanych tylko i wyłącznie z pracą merytoryczną, właściwy do ukarania pracownika jest przewodniczący rady gminy, chociaż przewodniczący nie posiada ustawowych uprawnień do wkroczenia w kompetencje zastrzeżone na mocy przepisów Kodeksu pracy jedynie pracodawcy lub osobie reprezentującej pracodawcę?

- e) **Awans pracowników.** Ustawa o pracownikach samorządowych w art. 20 wprowadza możliwość przeniesienia na wyższe stanowiska pracownika, który wykazuje inicjatywę w pracy i sumiennie wykonuje swoje obowiązki. Kolejną budzącą wątpliwości z praktycznego punktu widzenia kwestią, jest procedura awansowania pracownika. Czy w przypadku pracownika, który wzorowo wykonuje swoje obowiązki, z wnioskiem o przeniesienie pracownika na wyższe stanowisko powinien wystąpić przewodniczący rady gminy, który w rzeczywistości ocenia sposób realizacji zadań przez pracownika, czy też może kierownik biura, którego uprawnienia do oceny pracownika pod kątem merytorycznej pracy zostały przez ustawodawcę ograniczone na rzecz uprawnień przewodniczącego rady gminy.
- f) **Skargi na pracownika.** Skargi, które dotyczą pracownika mogą być przekazane do rozpatrzenia przełożonemu pracownikowi. Czy w związku z rozwiązaniem przyjętym przez skargi na pracownika zajmującego stanowisko ds. obsługi rady gminy powinny być rozpatrywane przez przewodniczącego rady gminy, któremu pracownik podlega merytorycznie, czy też przez przełożonego, któremu pracownik podlega zgodnie ze strukturą organizacyjną wydziału/biura?
- g) **Określanie organizacji i zasad funkcjonowania obsługi rady.** Ponadto rada gminy ma uzyskać uprawnienia do określania w drodze uchwały **organizacji i zasad funkcjonowania obsługi rady**. Podejmując uchwałę rozstrzygającą m.in. o systemie czasu pracy obowiązującego pracowników zapewniających obsługę (system czasu pracy mieści się w szerokim pojęciu organizacji obsługi rady gminy), należy pamiętać o podstawowych normach czasu pracy i ogólnych zasadach określonych zarówno w ustawie o pracownikach samorządowych, jak i Kodeksie pracy. Problem może powstać w przypadku, kiedy ustalony przez radę gminy system czasu pracy pracowników zajmujących się obsługą rady nie będzie mieścił się w żadnych normach ustalonych przez pracodawcę w przepisach wewnętrznych (regulamin pracy).

Przewodniczący rady gminy, mając na uwadze specyfikę pracy rady gminy (godziny, w których odbywają się sesje rady gminy, w których obradują komisje rady) może wymagać od pracowników pełnej dyspozycyjności w godzinach wieczornych (sesje rady gminy często ulegają przedłużeniu). Pracodawca, mając na uwadze względy czysto organizacyjno i prawa pracownika do odpoczynku, może nie wyrazić zgody na rozwiązanie zaproponowane przez przewodniczącego rady gminy.

- 2) ustawie z dnia 27 czerwca 1997r. (Dz.U. z 2012r. poz. 642 z późn. zm.) o bibliotekach oraz ustawy z dnia 24 kwietnia 2003r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz.U. z 2010r. Nr 234, poz. 1536 z późn. zm.).

W art. 62 projektu przewiduje się m.in., że „biblioteka publiczna, której organizatorem jest powiat lub miasto na prawach powiatu, działająca w mieście będącym siedzibą samorządu województwa, może wykonywać zadania, o których mowa w ust. 1, na podstawie porozumienia zarządu województwa ze starostą lub organem wykonawczym miasta na prawach powiatu. Porozumienie w szczególności określa wielkość środków finansowych, które wnoszą strony porozumienia, niezbędnych do prowadzenia działalności przez bibliotekę”. Treść proponowanego zapisu różni się tylko nieznacznie od dotychczas obowiązującego i nie ma w istocie znaczenia w kontekście funkcjonowania miejskich bibliotek publicznych oraz zasad ich współpracy z biblioteką wojewódzką (Książnica Pomorska im. S. Staszica w Szczecinie).

Z kolei art. 75 projektu wprowadza do ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz.U. z 2010 r. Nr 234, poz. 1536) dodatkowy rozdział (2a) dotyczący inicjatywy lokalnej. Dopuszcza w ramach inicjatywy lokalnej nowej możliwości, polegającej na złożeniu wniosku o realizację zadania publicznego do jednostki samorządu terytorialnego w zakresie m.in. działalności dotyczącej podtrzymywania i upowszechniania tradycji narodowej, pielęgnowania polskości oraz rozwoju świadomości narodowej, obywatelskiej i kulturowej; działalności na rzecz mniejszości narodowych i etnicznych oraz języka regionalnego; kultury, sztuki, ochrony dóbr kultury i dziedzictwa narodowego; promocji i organizacji wolontariatu. Dofinansowanie następować ma poprzez udzielenie wnioskodawcom dotacji na podstawie umowy o wykonanie inicjatywy lokalnej. W naszej ocenie przyjęcie takiej formuły wsparcia przez jednostki samorządu terytorialnego inicjatyw lokalnych stanowi istotne rozszerzenie katalogu możliwości współpracy z lokalną społecznością i może pozytywnie wpłynąć na zdynamizowanie tej współpracy.

- 3) ustawie z dnia 30 maja 1989 roku o izbach gospodarczych (Dz.U. z 2009 r. Nr 84, poz. 710)

Wprowadza się art. 8a-8c w brzmieniu: (...)

Art. 8d. 1. Powiatowa konferencja rozwoju gospodarczego opiniuje:

- 1) projekty uchwał budżetowych powiatu i gmin wchodzących w jego skład;
- 2) projekty uchwał w sprawach podatków i opłat lokalnych opracowywane przez gminy wchodzące w skład powiatu; (...)
3. Projekty, o których mowa w ust. 1, są przedkładane powiatowej konferencji rozwoju gospodarczego przez odpowiednie organy w terminie umożliwiającym wyrażenie opinii.
4. Brak wyrażenia opinii przez powiatową konferencję rozwoju gospodarczego w terminie dwóch tygodni od dnia otrzymania projektu uchwały uznaje się za wyrażenie opinii pozytywnej.”

W powyższych przepisach nie doprecyzowano dalszego ciągu postępowania z opinią wytworzoną w oparciu o nie. Wątpliwość budzi również bezstronność opinii o przepisach

prawa lokalnego dotyczących m.in. wysokości stawek podatkowych, wyrażona przez podmioty tworzące opisaną w przytoczonych przepisach (Art. 8 ust. 3) „Powiatową konferencję rozwoju gospodarczego”, której członkami są przedstawiciele izb gospodarczych, rzemieślniczych, przedsiębiorców itd., a którzy będą ponosić ciężary podatkowe. Brak przedstawicieli strony samorządowej w takich ciałach opiniodawczych powoduje, że istnieje możliwość wydawania przez nie jednostronnych opinii.

Podsumowując, pojawia się jednak pytanie, czy rzeczywiście konieczne jest tworzenie kolejnego aktu prawnego, o kompleksowym zasięgu, zmieniającego kilkanaście innych aktów prawnych, i czy proponowane nowe rozwiązania istotnie wpłyną na wzrost świadomości i zwiększenie wpływu społeczności lokalnych na działalność organów samorządowych oraz zacieśnienie współpracy gmin, powiatów oraz województw. Próba uregulowania zbyt wielu kwestii jednym aktem prawnym, niesie za sobą ryzyko rozbicia spójności dotychczasowych regulacji prawnych zawartych chociażby w ustawach samorządowych, jak również może prowadzić do przyjęcia jednych zapisów, zaś odrzucenia innych, co w rezultacie doprowadziłoby cały projekt do fiaska.

Biorąc powyższe pod uwagę nasuwa się pytanie: czy dla osiągnięcia tego samego efektu nie byłoby lepszym rozwiązaniem wprowadzenie zmian do dotychczasowych rozwiązań (ustaw), tym bardziej, że wprowadzenie w życie opiniowanej ustawy wymusza konieczność zmian w dotychczasowych regulacjach prawnych.

Warto jednak zwrócić uwagę na fakt, że projekt ustawy proponuje interesujące rozwiązanie potraktowania jednostki samorządu terytorialnego jako wspólnoty samorządowej, a co za tym idzie rozłożenia odpowiedzialności za planowanie rozwoju lokalnego (regionalnego) na całą wspólnotę (a nie tylko na wybieralne władze), w tym również finansową.

Z wyrazami szacunku

Sekretarz Miasta
Ryszard Słoka

